

עשירית ציון



הפיקוס לציון גדול, מס מיושבים
מחולל אפסריה ואין הקואל משיג
את הארי לכן הריאן ידכט מתרומה
על מנת שנוכל לזכות את הרבים
בכמות נוספת של צלילים.
תלכו 0523721278
תפוצו מפי צלילן

הפסוק

[יח-ג] ונתן לכהן הזרע והלחיים והקביה

באחת ממדינות אירופה, עלה על כס הרבנות אחד מגדולי הדור, כשראה את הרפיון בשמירת המצוות, אמר בדרשתו שהרב דומה לכהן ומבקש שיתנו לו "מתנות כהונה" והן: "הזרוע" שיניחו תפילין על הזרוע, "הלחיים" שלא יגלחו בתער, ו"הקביה" שלא יאכלו מאכלות אסורות.

[יט-כא] נפש בנפש עין בעין

רש"י: עין בעין ממון. עין בעין פירושו עין תחת עין. אכן אותיות "עין", לפי סדר א-ב-ג-ד-ה-ו-ז-ח-ט-י-כ-ל, מופיעות תחת אותיות "כסף", דהיינו תחת ה'יוד', תחת ה'ו' – ס', תחת ע" – פ'.

[כ-ג] שמע ישראל אתם קרבים היום

רש"י: אפילו אין בכך זכות אלא ק"ש שחזרית וערבית יושע אתכם. דרך רמז אומרים על הפסוק "לא יומת על פי עד אחד" לעיל [יז-ו] בפסוק הראשון ק"ש האותיות "עד" גדולות דהיינו סוף המילה שמע וסוף המילה אחד. וזו כוונת הפסוק, לא ימות ההולך למלחמה על פי עד אחד, אם מזכיר בפיו "עד" המיוחד כלומר שאומר ק"ש.

[כח-ה] מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו

"הירא ורך הלבב ילך" ר"ת שם "ה-ו-י-ה" כלומר הירא מפני ה' בגלל עברות שבדו, כדברי רש"י שם.

[כא-ו] ירחצו את ידיהם על העגלה

"עגלה" גי' "גיהנם", מלמד שיש בכוחה של העגלה ערופה להגן עליהם מפני דין גיהנם. כמו"כ "עגלה" ר"ת "עבודה זרה גלוי עריות, לשון הרע", ע"י הבאת העגלה יתנו את הדעת לפשפש במעשיהם בעיקר על עבירות החמורות הנ"ל. [חומת אנך]

[כא-ז] ידינו לא שפכה

"שפכה" כתוב עם ה', מלמד שבעל הבית חייב להעניק לאורח חמישה דברים והם: אכילה, שתיה, לינה, צידה לדרך. "לא שפכה" ר"ת "לויה, אכילה, שתיה, פרנסת כל הדרך".

[מתוך הספר פאר לשולחן הרב רפאל בצלאל שליט"א]

לע"נ כל חיילי צה"ל שנפלו במערכה.

הכנה לסליחות וראש השנה

בספר קדמון מצאנו משל בשועל רעב שחמק העירה לחטוף אוכל השיגחו בו ורדפו אחריו. חמק מהם הגיע לשערי העיר - אך אבוי. השועלים ננעלו לעיתותי ערב והרודפים הולכים וקרבים החליט להשתרע ארצה ולהתחזות כמת. קרבו האנשים. האחד אמר - אני רוצה את הזנב השעיר כדי לעשות מטאטא. חשב השועל אמר אני אקריב את זנבי ואציל את חיי. קטעו לא זו. אמר השני אמר שמעתי שהשניים של שועל כנגד העין הרע. עקר. השלישי אמר אני אפשיט את עורו מעלי לפרווה נאה. אמר השועל עד כאן זיגנ ונמלט על נפשו. הנמשל בכל ימות השנה מעלים האדם העין מהתנהגות שלו. אבל כשמגיע חודש אלול לא יכול להרשות לעצמו להתמיד בהתעלמותו כי חייו וגורל משפחתו הכל מונח על כף המאזניים. יעשה חשבון נפש אמיתי. לדעת כמה חייבים כמה להשתנות. לסלוח למחול לוותר לדון לכף זכות.

בראש השנה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון. אחד אחד. מי רוצה שבהגיע תורו ישאלו "מי בתור. וישיבו החוטא? לא חטאים הם דבר אחד והלואי שלא יהיו. וקריאת שם. קביעת מהות היא דבר אחר. הגאון רבי ישראל מסלאנט זצ"ל - כתב שחרדת הדין היא העצה הבדוקה לזכיה בדין וראייתו מהגמרא שהשופר עיצובו כפוף. להורות על מעלת הכפיפות ושיבירן הלב ביום הדין הדאגה והחרדה מתוצאותיו. "האור יחזקאל זצ"ל" נשאל הרי אמרו חכמים שלעולם יראה אדם עצמו ואת כל העולם כולו כאילו חציו זכאי וחציו חייב עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות. ונאלו הרי כמעט לא יתכן שהוא וכל העולם כולו יהיה בקו האמצע באיזון מוחלט ועוד לחשוב כך לעולם? וענה: שבת דין של מעלה הסכים לתקנת חז"ל שברגע שהאדם יראה עצמו כך ויפנה להוסיף מצוות –

ייתחסו אליו בהתאם וידונו אותו לכף זכות.

לרפואת מורנו ורבנו הרב חיזקיהו דב הכהן קוק הי'ו בן שושנה.

נא לא לקרוא בשעת התפילה, וקריאת התורה. מצווה להפיץ, תזכו למצוות.

שבת שלום וחודש טוב ומבורך.
מותר חובה ומצוה להפיץ, להעביר, לצלם, לשכפל, להעתיק, כל הזכויות לבורא יתברך.

עלון מספר: 574 פרשת השבוע: שוורים מקאם השבוע: עג'ם

יום ראשון סליחות

כניסת שבת: 19:53 (אופק טבריא) יציאת שבת: 20:02 רבינו תם: 20:35

פרפראות על פרשת שופטים

[טז-יח] שופטים ושופטים... ושפטו את העם משפט צדק

שלש פעמים ענייני שיפוט בפסוק זה, מלמד שבדיני ממונות די בשלושה דיינים.

[בעל הטורים]

[טז-יח] שופטים ושופטים תתן לך... ושפטו את העם

קשוט עצמך וא"כ קשוט אחרים. [ב"מ קז] נאמר בפסוק "תתן לך" ר"ל תקן ובדוק עצמך תחילה, אח"כ "ושפטו את העם", תוכל לשפוט את הזולת.

שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך

"שעריך" ר"ת שנינים [פה], עיניים, ראש, רגלים, ידיים, כליות. בא לרמז שישם האדם שמירה מעולה על שערים אלה לכל יכשלו בעבירות.

[טז-יט] לא תכיר פנים ולא תקח שחד

"שחד" חסר כתיב אותיות "חשד", הזהר לכל תביא עצמך לידי חשד, כלומר הדיין צריך לנהל אורח חיים תקין ולהיות נקי כפיים, כפי שנאמר "והייתם נקיים מה' ומישראל".

[הרוקח]

[טז-יט] כי השחד יעור עיני חכמים

מדוע השחד יעור את עיני החכם? כי "החכם עיניו בראשו" [קהלת ד], ע"כ השחד עלול לבלבל את ראשו ומוחו. אמרו חכמים "לעולם יראה הדיין כאילו שכינה מעל ראשו". אך אם יקבל שחד הוא לא יוכל לראות את השכינה כי השחד יעורר את עיניו והמשפט יצא מעוקל.

כאן נאמר יעורר חכמים, ואלו בפרשת משפטים נאמר "יעור פקחים", שינוי לשון זה מלמד כי הדיין צריך להיות חכם בתורה, ובנוסף גם פיקח ומכיר בתחבולות הרמאים למיניהם, וידיעה מקיפה בשפות השונות ואפילו בכשפים. ולכן מצוה התורה להישמר מהשוד כי הוא מעורר גם עיני החכם בתורה, וגם עיני הפיקח בענייני העולם. [הגר"א]

לאחר אותיות המלה "שחד" בסדר א-ב, באות אותיות "טטה", כלומר המקבל שחד, סופו שנגרר ומטה את המשפט.

[יז-טו] לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא

מאחר ונאמר "איש נכרי", מדוע מוסיף ואומר "אשר לא אחיך"? מלמד שלא ימליכו מלך, כדוגמת הורדוס, שהיה גר אדומי והרג את חכמי ישראל. "נכרי" גימטריה "הורדוס".

[פענח רזא]

[יז-יח] והיה כשבתו כל כסא ממלכתו

"כסא" ר"ת "כסף, סוס, אשה". בא לרמז שאם לא ירבה לו נשים סוסים וכסף יאריך ימים על כיסא ממלכתו.

[יט-ג] תכין לך הדרך

היוצא לדרך, חשוב שיקח עימו ארבעה דברים אלה, הרמוזים במילה "תכין", ר"ת תפילין, ככר [מזון], יין [שתיה], גר.

[יז-כ] לבלתי רום לבבו מאחיו

אותיות "מלך" הן רצופות בסדר א-ב, אך הסדר הולך ויורד, קודם מ' אח"כ ל' ואח"כ כ', לרמז שהמלך לא ירים לבבו על אחיו, ויביט על האנשים הפשוטים שהם למטה ממנו. כמו"כ אות ל' של "מלך" גבוהה מכל האותיות, אך מסביבו אותיות "מך", רמז שהמלך ישיגה על המך והעני וכן שישפיל עצמו כמך אף שהוא מלך. נוסף לכך "מלך" גימטריה [שמנה לחמון] צ' הרומז על צדק וצדקה שצריך להיות איזור מתניו.

הפסוק 166 הא

לעילוי נשמת: מורנו ורבנו הרה"ג מרדכי יוסף כהן זצוק"ל בן רחל. ת.נ.צ.ב.ה.

בנדיא ינקה לאתריט טוב

הדבור יש לו פס גדול מאד, על-כן צריך להקפיד מאד בדבורי תורה ותפלה ותחנות ובקשות, וביותר בדבורים ושיחות בינו לבין קונו. ואם יהיה תוקן בנה פל ימי סניו, בנדיא ינקה לאתריט טוב בעולם הזה ובעולם הבא לנצח.

"מפי עוללים וינקים יסדת עז... להשפית אויב ומתנקם"

לארגון "גם אני כותב"

דרושים תורמים להחזקת תינוקות של בית רבן ללימוד משניות יום יומי.

הרועה לתרומ: לרפואה, זיווג, זק"ש, להצלחה וכו'. להבדיל לע"נ,

פלאפון 0523721278 כל הישועות א מ נ. תודה. ניתן לתרומ: מעשרות, תרומות,

המרחם על כל בריותיו, הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח ונשמה של הנפטרים בשם טוב מן העולם:

דוד סויסה בר עישה, מרים סויסה בת סוליקה ע"ה, איילה בת שושנה, קאריין – אסתר בת שרה, מלכה בת מרים,

שלמה בן שמחה, אלברט – אברהם בן שמחה, רוני אהרון חכם בן ג'ולייט, אברהם ניסים בן קדן, יחזקאל נוח בן גורג'יה, מיכאל זוריהן בר רחמה,

יעקב ססי בר ז'ינה מרים מאזוו, איתן לוי ז"ל בן מרים,

בכלל נשמות עמך ישראל. ת.נ.צ.ב.ה.



"אשת חיל"

מדור לנשות החיל מבית "שירת ציון"
לרפואת: שני לי בן סיון, נועה בת סיון, סולי בת זהבה,
ג'מיל אופיר בן עמומה,
יהודה בן מלכה, שירה בת רג'נה, חיים בן מלכה,
ציון בן עזיזה, מרים בת שמחה, מאיר בן מרים.
בכלל חולי עמך ישראל.

שיחות מורנו הגאון רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל.

ימים נוראים

(מתוך המאמר: אלול - האמצעים והמטרה. מערכת הימים הנוראים מובילה להכרה שאין עוד מלבדו)
"כי טוב חסדך מחייה"

נאמר בפסוק (תהלים סג, ד): "כי טוב חסדך מחייה שפתי ישבחונך", ומפרש המלבי"ם: "כי טוב חסדך מחייה - שחסדך במתנת החיים נבדל מכל חסד שיעשה זולתך, שכל חסד שנשיג מזולתנו אין החסד טוב מצד עצמו רק מצד התועלת שהשגנו ממנו. למשל מלך בשר ודם שעשה חסד לחייב מיתה והניחו בחיים, הטוב של החסד הוא החיים שנתן לו, אבל אצלך החסד בעצמו טוב יותר מן החיים, כי החיים אינם תכלית לעצמם, רק שהם אמצעים שעל ידם שפתי ישבחונך - שבלעדי החיים אי אפשר שאשבח אותך בשפה... וא"כ אחר שעיקר תכלית החיים וטובם הוא מה שיכול להודות לה' על החסד שנתן לנו חיים, א"כ החסד הוא הטוב והתכלית של החיים, והוא טוב מן החיים עצמם שהוא רק אמצעי אליו, כי ע"י החסד שפתי ישבחונך וזאת היא תכלית החיים". נבאר יותר את משלו של המלבי"ם במילים שלנו: משל לחולה מסוכן שהלך לרופא ותוך כדי הטיפול - שאכן ריפאו אותו בסוף - התיידדו החולה והרופא. והנה אם ישאלו את החולה אודות מחלתו ורפואתו, יענה שהוא הרוויח בכפליים; ראשית הוא זכה לחיים, ושנית גם מצא לעצמו ידיד נאמן. ואם יוסיפו לחקור אותו איזה רווח חשוב יותר - החיים או החבר? - הרי בודאי יענה שהחיים הם הרווח היותר חשוב. והנה אדם שמתפלל לקב"ה זוכה לחיים מה' 'מכלכל חיים בחסד', בנוסף גם מוצא כביכול "חבר טוב" (הקב"ה). מה חשוב יותר? "כי טוב חסדך מחייה" מדוע? - כי "שפתי ישבחונך"! כלומר, החסד של הקב"ה. הקשר שמתקשר לקב"ה כביכול - חשוב יותר מעצם החיים שמקבלים ממנו. זה ש - "שפתי ישבחונך", שהשפתיים שלי משבחים את הקב"ה,

הוא יותר טוב לי מהחיים עצמם.

שבת שלום ומבורך

יהי רצון שדברי תורה הללו יהיו לעילוי נשמת:

יוסף אלקובי בר אסתר ז"ל

פרפראות וגימטריית לפרשת שופטים

"והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה..." (י"ז ה')

"את הדבר הרע הזה" - סופי תיבות "רעתה". העבירה שעשו שניהם יחד רעתה לא תמוש מהם וחייבים סקילה.

"לא תשא משפט לא תפיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חקמים ויסלף דברי צדיקים". (ט"ז ו')

התורה מזהירה אותנו מלתת ולקחת שוחד כי השוחד מטה את הדין ומכריע את הדין כלפי נותן השוחד ואז נוצר לנו דין חדש (היפוך אותיות של שחד בתורה נכתב שחד ללא ו').

"לבלתי רום לבבו מאתיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על מקלכתו הוא ובניו בקרב ישראלי". (י"ז כ')

"למען יאריך ימים על" - תחילת תיבות גימטריה 120 ד' יתברך אומר שמלך ישראל יכתוב לו ספר תורה שיהיה תמיד איתו וישב וילמד ממנו ויש הבטחה של הבורא כי יאריך ימים 120 שנה.

"ובניו בקרב ישראלי" - סופי תיבות "לבנו" ברגע שליבו יהיה בלב שלם עם הבורא גם בניו יאריכו ימים והעם ירצה את המלך ובניו.

שבת שלום וחודש טוב ומבורך

לע"נ: סמי בן סלימה, נביחה בת מג'ידה.

יעקב בן זבדה. ת.נ.צ.ב.ה.

צדק צדק תרדוף

מלמד שמינוי הדיינים כדאי להחיות את ישראל ולהושיבם על אדמתם - ספרי

השב-שמעתתא בהקדמה, שואל מה הכוונה "**כדאי**", הרי כל התורה כולה היא תנאי לקיומנו בארץ ישראל?? **עוד** הקשה, מה הזכות בכך שמינוי דיינים - עד כדי כך שכדאי שיחיו בארץ, הרי אם מקשיבים לדיינים מגיע להם לחיות בארץ, ואם לא מקשיבים בקול הדיינים אז מה שווה מינוי הדיינים??? **ומתריץ** שראינו הבדל בין סדום שנהרסה כליל עד ליסוד לבין אנשי הגבעה בבנימין שנענשו בחומרה אבל בכל זאת לא נעקרו מהשורש, וההבדל הוא שבסדום החוקים והדיינים היו מושחתים ולא הייתה להם תקווה, לכן נהרסו עד השורש, ואילו באנשי הגבעה, הדיינים לא היו מושחתים ולכן הייתה להם תקווה, ולכן הם לא נמחקו מהשורש. ו**בזה** מפרש את כוונת הספרי, שעצם הדבר שמינוי דיינים כשרים וצדיקים, אפילו שלא כל הזמן יקשיבו ויעשו כהוראת הדיינים, בכל זאת עצם העובדה שיש להם מנהיגים צדיקים וחוקים ישרים, זו זכות עבורם ושווה להחיות אותם בארץ, כי יש להם תקווה להשתפר ולתקן מעשיהם, וזה הלשון "**כדאי**", שגם אם לא מגיע להם כי הם עושים עבירות, אבל "**כדאי**" להשאיר אותם כי יש להם תקווה לתקן.

ובעצם כך פירשתי קודם את הפסוק "פתחו לי שערי צדק אבוא במ אודה י'ה - זה השער לה' צדיקים יבואו בו" שכן אדם צריך להכין לעצמו כמה שיותר אפשרויות ודרכים וכלים להתעלות ולהתקרב לבורא עולם, והשערים הם, כגון להיות קשור לרב צדיק, ולחברים טובים יראי שמים וצדיקים, ולהתחבר לחבורה בקהילה טובה של עובדי ה', ובשכונה טובה, וללמוד מוסר כל יום. ואכן גם מינוי הדיינים הכשרים בעצם נחשב לפתח ולשער גדול לחיזוק, כי בכוח הדיינים להחזיר בתשובה כשיתעוררו העם לחזור בתשובה, שכן יש להם בזמינות את מי לשאול וממי להתחזק וממי להתקרב לבורא עולם.

ובפרשת כי תצא כתבתי בשם מו"ר רבי עמרם זקס זצ"ל מראשי ישיבת סלבודקה, שחייבים כיוסי משכנע לבקשה שאנחנו אומרים בימים נוראים: "זכרנו לחיים למענך אלוקים חיים", כי אתה בעצם טוען, אבא שבשמים, שווה לך לזכור אותי לחיים טובים, כי אני מתחזק ומתקרב אליך מכל הלב, ולכן מעכשיו נשקיע ב"למענך אלוקים חיים"!!! אבל אם חלילה לא מתחזקים אזי יש סכנה גדולה, שאז יש אפשרות שבורא עולם יאמר "למענך אל תחיה" - כי ככה תהייה פחות עבירות!!

אבל לאור דברי הספרי, יש כאן עדיין צל של תקווה, שאם אתה מתחבר לקהילה וקבוצה וחבורה קדושה, ונמצא במסגרת של יראת שמים, ואתה משתדל להיות בשאיפות ורצונות טהורות באמת, ומעליך יש סמכות אמתית של גדולי ישראל שהם קובעים לך את החוקים ואת הדרך ואתה נכנע לדעתם, אזי עדיין יש לך תקווה, נכון זו לא הבטחה לחיים טובים!! אבל זה כבר מתחיל להיות "כדאי" להחיות אותך וכדברי ה"שב שמעתתא", אבל אל תכיר רק את ההקדמה של השב שמעתתא, תכיר עוד קצת בעומק סוגיות הש"ס של השב שמעתתא אולי אז יקל עליו לעזור לך למעלה יותר עם ה"כדאי"!!! כי תתחזק יותר בקדושת התורה!!!

אבל מי יסתמך רק על "כדאי", אנחנו רוצים "בטוח"!!! לכן עכשיו ומיד, קבל על עצמך חיזוק אמתי ומתמשך, כן, קבל על עצמך 40 יום של קדושה, של שמירת ענינים, וממילא אתה מחובר לחבורה של אלפים שמתחזקים בקדושה מכל העולם, אז אתה לא לבד יש לך כוח של ציבור קדושים, וקבל על עצמך את החיזוק בפה ותתפלל ותבכה בתפילות להצלחת הקבלה הקדושה שלך, ובכוח ההתחזקות יתקבלו כל תפילותיך ותבוא בלב "בטוח" יותר לימי הדין והסליחות הבאים עלינו לטובה.

לע"נ ניסים דבי בן רג'נה. אלי בן ויקטוריה ויעקב כהן ז"ל.

עילאי - מרדכי ז"ל בן הלה תח"י, ת.נ.צ.ב.ה.

"שהגברים יישמרו על הענינים שלהם"

בת ישראל יקרה! בוודאי נחרדת, ואולי גם נשרו מענייך דמעות חמות, בקריאת הסיפור הנ"ל, אלא שיתכן ויבואו כמה 'נשמות טובות' ויאמרו לך: "שטויות והבלים! וכי אנו צריכות לדאוג לגברים!? שהם ישמרו על הענינים שלהם!! כל אחד צריך להיות אחראי על עצמו". אז דעי לך! כי דעות אלו, שהתאזרחו בעוונותינו הרבים אפילו בקרב כמה אברכים ו"אברכיות", מקורם ממקור טמא - מהעולם הגויי והחילוני, ואין זו דעת תורתנו הקדושה. מבואר באופן ברור ביותר בדברי חכמים וזכרונם לברכה, ובכל ספרי רבותינו הראשונים והאחרונים, שהתורה הקדושה מטילה את האחריות על האישה שלא להחטיא את הגברים, ובימים הדין לה תעזור לה שום טענה ששל הגברים לשמור על הענינים שלהם!! מתוסר מקום נביא מקצת מאמרים בזה: אמרו חז"ל (מדרש תנחומא וישלח אות ה', ילקוט שמעוני איוב אות לה): "אסור לאשה לצאת בתכשיטיה אף בחול לרשות הרבים, לפי שהעם מסתכלין בה, לפי שלא נתן הקב"ה תכשיטין לאשה אלא שתהא מתקשטת בהן בתוך ביתה,

"שאינן נותנין פרצה לפני הכשר וכל שכן לפני הגנב".

דברים מבהילים ביותר כותב רבינו יונה (אגרת התשובה אות נח) בענין הזה: "וצריכה האשה שתהא צנועה, ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה. שהמסתכלים בפניה או בדידה יורדים לגיהנם, והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם, מפני שהחטיאה אותם, ולא נהגה צניעות בעצמה ונכשלו בה".

ונחתום בדברי ספר פלא יועץ (ערך מחשבה): "ועל אחת כמה וכמה צריכה האשה לזהר בזהירות יתירה שלא להכשיל את אחרים, כי האשה ההיא תשא את עוונה, והיא נוטלת חלק בראש, כי המחטיא את חבריו הוא רע ומר יותר מההורגו, ולכן תזהר שלא תצא מקושטת בפני אנשים". וגדול המחטיאו יותר מההורגו.

העלון מוקדש לגאולת ישראל הקלה והשלמה ברחמים גמורים: לחזרה בתשובה ורפואה שלמה:

משה בן יונה, יעקב בן סעדה, אברהם בן שלביה, רונן בן פנינה, ינון בן סגלית, שמואל בן מסעדי הרוש, דוד חיים בן רינת, ירון - רפאל בן ציפורה, ישועת השם כהרף עין. לכלל חולי עמך ישראל

הורס על נייר לא אהב את משה.